

Homines veloces ad rapinam, tardi ad penitentiam. rapinam, ac furta aquilarum velocitatem emulantur: At vero ad penitentiam, & viam salutis, figuram bovis induunt, qui tardus, & lento gradu incedit, ita ut necesse sit aculeo punigi, ac excitari, aliter nec se movere vult, nec passum dare.

11. Adhuc in alia simili allegoria persisto: Dicitur 3. Reg. 7. n. 25. Quod fecit Rex Salomon in templo mare æneum, quod stabat super duodecim boves, & quibus tres respiciebant ad Aquilonem, tres ad Occidentem, tres ad Meridiem, & tres ad Orientem: In mari illo æneo erant aquæ ad ministeria sacrificiorum Templi. At faciens, & componens Salomon magnificentium suum thronum de ebone grandem, Duo leones stabant super manus singulas, & duodecim leonculi stantes super sex gradus, hinc atque inde: 3. Reg. 10. n. 19. & 20. In templo ad fulcimentum maris ænei constituit boves. At ad ornatum, ac stabilimentum sui throni apponit leones: Unde tanta diversitas animalium in sapientissimo Rege disposita est. Et cur non potius in templo leones, & in throno boves, sed

D. August. Rupertus, Eucherius, Angelamus, Ribeira Beda vice versa? Thronus index est regalis magnificentiæ, ac potestatis, ut auctor D. Augustin. lib. 4. de Civitate, Rupertus, & alii. Mare autem æneum adumbrabat fontem lachrymarum ac penitentiarum, ut tradunt Eucherius, Angelamus, Beda, de quo latè Ribeira de templo lib. 2. cap. 17. Ex quo nodus difficultatis jam extricatus est Reges, ac Magnates sæculi ad suam potestatem tuendam, ac dilatandam sunt

Homines pro temporalibus feroces,

tanquam feroces leones omnia deglutientes, ac pro spiritibus devorantes. At ad salutare penitentiarum aquas sunt valdetardi, ac morosi, lento gradu tanquam boves incedentes, ita ut necesse sit aculeo, ac ferro compelli, & agitari.

Ait Regius Vates Psalm. 67. n. 3. *Increpa feram arundinis*: per feras intelligit juxta D. Augustin. Theodoret. Cassiodor. Gentiles ac peccatores degentes in mundano pelago vitiorum, & allusio fit ad pisces maris: nam injecta arundine, seu canna super aquas, hamo, seu unco esca abscondito, & velato expiscantur pisces, & ex mari ad terram trahuntur. Ait ergo Regina Vates: *increpa feras arundinis*: Increpa, ut explicat noster Incognitus: *argue, corripe* homines ferinis moribus deditos in pelago vitiorum demerfos leni, & suavi admonitione, & etiam si necesse fuerit, ut explicat Lorinus, per formidabilem, aut exitialem vocem timoris mortis judicii, ac inferni, ut inflicto dolore contritionis exundanti vitiorum voragine ad terram cœlestem, ac promissionis extrahantur.

12. Psalm. 67. D. August. Theodoret. Cassiodor.

Incognitus. Lorinus. Duro aculeo extrahendi sunt homines ad penitentiam.

Prædicans Jesus in Galilæa.

Matth. 4. num. 18. *Et circumibat Jesus totam Galilæam, docens in Synagogis eorum*: quod totum usque ad finem capituli habeo explicatum per septem quæstiones, tom. 2. in Evangelia cap. 9.

CAPUT V.

1. **V**IDENS autem turbas, ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. 2. Et aperiens os suum, docebat eos dicens. 5. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est Regnum cœlorum. 4. Beati mites quoniam ipsi possidebunt terram. 5. Beati, qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur. 6. Beati, qui esuriunt, & sitiunt justitiam: quoniam ipsi saturabuntur. 7. Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. 8. Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. 9. Beati pacifici, quoniam Filii Dei vocabuntur. 10. Beati, qui persecutionem patiuntur propter Justitiam quoniam ipsorum est regnum cœlorum. 11. Beati estis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes propter me. 12. Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. Sic enim persecuti sunt Prophetas, qui fuerunt ante vos. Vos estis sal terræ. 13. Quod si sal evanuerit, in quo salietur ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. 14. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita. 15. Neque accendant lucernam, & ponunt eam sub modio, sed super candelabrum, ut luceat omnibus, qui in domo sunt. 16. Sic luceat lux vestra coram hominibus: ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est. 17. Nolite putare, quoniam veni solvere legem, aut Prophetas: non veni solvere, sed adimplere. 18. Amen quippe dico vobis donec transeat cœlum, & terra, iota unum, aut unus apex non prateribit à lege donec omnia fiant. 19. Qui ergo solverit unum de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines: minimus vocabitur in regno cœlorum: qui autem fecerit, & docuerit sic homines: hic magnus vocabitur in regno cœlorum. 20. Dico enim, vobis, quia nisi abundaverit justitia vestra plusquam Scribarum, & Phariseorum, non intrabit in regnum cœlorum. 21. Auditis, quid dictum est antiquis: Non occides, qui autem

autem occiderit, reus erit iudicio. 22. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, Raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, Fatue, reus erit gehennæ ignis. 23. Si ergo offers munus tum ad altare, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid adversum te: 24. Relinque ibi munus tuum ante altare: vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuum. 25. Esto consentiens adversario tuo cito, dum es in via cum eo: ne fortè tradat te adversarius iudici, & iudex tradat te ministro, & in carcerem mittaris. 26. Amen dico tibi, non exies inde donec reddas novissimum quadrantem. 27. Audistis, quia dictum est antiquis. 28. Non mœchaberis. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, jam mœchatus est eam in corde suo. 29. Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & projice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum mittatur in gehennam. 30. Et si dextera manus tua scandalizat te, absconde eam, & projice abs te: expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum eat in gehennam. 31. Dicitum est autem, Quicumque dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudii. 32. Ego autem dico vobis, quia omnis, qui dimiserit uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam mœchari & qui dimissam duxerit, adulterat. 33. Iterum audistis, quia dictum est antiquis, non perjurabis: reddes autem Domino juramenta tua. 34. Ego autem dico vobis, non jurare omnino, neque per cœlum: quia thronus Dei est. 35. Neque per terram, quia scabellum est pedum ejus: neque per Jerosolymam, quia civitas est magni regis. 36. Neque per caput tuum juraveris: quia non potes unum capillum album facere, aut nigrum. 37. Sit autem sermo vester, est, est, non: quod autem his abundantius est, à malo est. 38. Audistis, quia dictum est, oculum pro oculo, & dentem pro dente. 39. Ego autem dico vobis non resistere malo: sed si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram: 40. Et ei, qui vult tecum in iudicio contendere, & tunicam tuam tollere: dimitte ei & pallium. 41. Et quicumque te angariaverit mille passus, vade cum illo alia duo. 42. Qui perit à te, da ei: & volenti mutare à te, ne avertaris. 43. Audistis, quia dictum est, Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. 44. Ego autem dico vobis, Diligite inimicos vestros, benefacite hiis qui oderunt vos & orate pro persecutentibus, & calumniantibus vos: 45. ut sicut filii patris vestri, qui in cœlis est, & solem suum oriri facit super bonos, & malos, & pluit super justos, & injustos. 46. Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne & publicani hoc faciunt? 47. Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonne & ethnici hoc faciunt. 48. Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester cœlestis perfectus est.

ARGUMENTUM CUM Remissionibus.

Hic incipit sermo Christi in monte. *Vers. 1.* docet Christus octo Beatitudines Evangelicas. Latissimè explicavi tom. 2. in Ev. c. 10. *Secundo V. 13.* Commendantur Prælati Ecclesiastici, Vos estis Sal terræ, Lux mundi tom. 1. in Evang. cap. 11. *Tertio, docet à Vers. 20.* Suorum discipulorum justitiam debere abundare super justitiam Scribarum, & Phariseorum, tom. 2. cap. 12. *Quarto, V. 27.* Explanat Christus D. non tantum actum externum homicidii, adul-

terii, furti, sed internam concupiscentiam prohiberi, to. 2. in Evang. c. 14. *Quinto, V. 43.* Dat admirabilem doctrinam de inimicis diligendis, tom. 2. in Evang. cap. 14.

Commendantur Prælati Ecclesiastici.

QUÆSTIO I.

Quare Apostoli dicuntur à Christo Sal terræ?

Ali Text. citatus, referens verba Christi, *Vos estis Sal terræ...* Quod citato c. 11. per quinque quæstiones explicavi, & cur dicantur Sal. citata q. 5. viginti dedi rationes; & cum eos dicit Sal terræ, maxime in hoc suis discipulis explicavit munus Apostolicum, ut ait D. Hilarius: *D. Hilarius. Apostolorum*

Apostolorum officium, & ipsius Salis natura monstravit: hoc igitur in usum humani generis effectum, incorruptionem corporibus, quibus fuerat aspersum, imperit: Satis prudenter existimat Hilarius Salis combinatione Apostolorum officium peridoneè adumbrari, in hoc enim toto nisu debent incumbere ministri Apostolici, ut à corruptione præservent auditores suos: quæ autem sit hujusmodi corruptio, ac putredo, venosè explicat Richardus Victorinus dicens: Satagamus noxios affectuum carnalium humores, voluptatumque putredines, adhibitis curationum congruarum medelis extirpare.

Secundò ait: Vos estis Sal terra: & cur eos Sal dicit? In Sale tanquam per suum symbolum intelligit dicendam veritatis mordacitatem, ac austeritatem, ne Reges, ac homines in corruptionem abeant, ex quo dicebat D. Synesius lib. de Regno, ad Arcadium. Te igitur ego, vel si ad ipsum molestè sis laturus, ex eorum, qui servantur numero, esse volo. Nam carnes quidem acris, atque adstrictoria Salis qualitas diffundere non patitur. Adolescentis vero Regis animus quocumque impetus ferat, pro potestatis licentia progressus, verborum veritate cohibetur: Veritas est mordicat, & inde sibi habeat adversarios, tamen suo aculeo triumphat, ut nonquam superari valeat. Ait Psalmographus, Psalm. 61. n. 10. Verumtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum. Nolite sperare in iniquitate: Valde mendaces sunt filii hominum in appendenda qualibet re, cum totam suam spem ponant in malicia suarum falsitatum: & cur non sperent homines mendacissimi in iniquitate suorum mendaciorum? Quando in mundo de mendacio vivitur? Quia veritas, & si occultari possit, nunquam tamen vinci potest, proinde illa tandem prodibit, & falsitatis decipientes patefient, & ideo in illis non est sperandum. D. Augustin. ait: Nolite sperare super iniquitatem; vana est iniquitas, nihil est iniquitas, potens non est, nisi iustitia. Occultari potest ad tempus veritas, vinci non potest, Florere potest ad tempus iniquitas, permanere non potest: quod de mendacio facile est sine permanentia, veritas exoritur, & prævalet, ac triumphat.

Tertio: & cur Dominus suos prædicatores Sal dicit; quia ut jam dixi ex D. Hilario, Sal mordicans à corruptione præservat, & si inde à suis auditoribus aliquod nocumentum inferatur; erant ipsi Doctores suis percussoribus, quod Sal est domibus eorum, qui lætæ Majestatis crimine obstricti puniuntur, quorum domus Sale asperguntur in supplicium inextinguibile. Rupertus lib. 4. de Gloria, & honore filii hominis, ait: Dixit Sal, quo dicto, quid portendit, nisi vastationem hostilis terræ? legimus enim urbes quasdam ira victorum Sale seminatæ, ut nullum in ipsis germen oriretur. Sic ergo accipiendum est, ac si diceret: Omnis sanguis iustus effusus, confluens cum sanguine vestro, sic erit generationi istæ, tanquam seminario Salis, ut sit sterilis, & nullius boni ferax germinis. Contemnens populus Sacerdotale regimen Samuelis, dixit ei: Constituë nobis regem, ut iudicet nos, sicut universa habent nationes: 1. Reg. 8. num. 5. Et quid talis contemptus in Sa-

cerdotem peperit, & quid ex eo lucratus est populus? Ex Dei mandato, ait Samuel ibidem n. 11. Hoc erit jus regis, qui imperaturus est vobis: Filios vestros tollet, & ponet in curribus suis. Filias vestras faciet sibi unguentarias. Agnos quoque vestros, & vineas, & oliveta tollet: & cur tam dico tyranno tradantur? Despectus Sacerdotis, qui eos ducebat in viam salutis, hoc eis attulit. D. Cyprian. epistol. 65. Cum Samuel Sacerdos à Judæorum populo ob senectutem contemneretur, exclamavit iratus Dominus, & dixit: Non te spreverunt, sed me spreverunt, Et ut hoc ulcisceretur, excitavit eis Saulem Regem, qui eos injuriis gravibus affligeret, & per omnes contumelias, & pœnas superbium populam calcaret.

Quartò: Vos estis Sal terra: suos Apostolos, quos totius orbis Principes, ac Prælatos constituerebat Dominus, cum Sale confert, & satis communis est solutio, quia Sal sapientiæ signum importat, sapientiæ multa alia erant symbola, cur hoc ex typo salis desumpto proposuit, quia instar Salis condimentum in suis prælati exoptabat Dominus. Modica Salis portio cibos condit, ac optimè saporiferos reddit, ac vero si multum Salis adhibeatur, amaritudinem generat, ac edinem producit, ut cibis gustui minime inferiat. Prælati instar Salis mediocritatem sequantur pro condimento, ne in suo munere multum exorbitent, vel decedant, Christus D. ferventissimus in procuranda salute animarum; & tamen non volebat ut sui discipuli semper huic negotio instarent, sed ut etiam aliquando requiescerent. Marc. 6. n. 31. Dicebat Jesus discipulis suis: Venite secum in desertum locum, & requiescite pusillum. Erant enim, qui veniebant, & redibant multi.

Quintò: Vos estis Sal terra, quid habet Sal, cum quo Dominus suos discipulos comparat. Sal non est suavis, & dulcis, sed sua acedine pungit, & non demulcet. Sic & concionatores Divini verbi, efficacia cœlestis doctrina graviter terreat animos, & non compositis verbis mulceant, nec auditorio collecto critica ad sonorum, sed fortia ad salutem effundant; ex quo monet D. Cyprian. lib. 2. epistol. 2. Accipe non dispersa, sed fortia; nec ad audientia secularis illecebram fucata, sed ad divinam indulgentiam prædicandam, rudi veritate simplicia. Valde fortes in dicendo, ac audaces in agendo homines vult, quibus non lyras, sed tubas tribuit Magister Deus. Sic Isaiam ad officium veri dicendi urget, cap. 57. num. 1. Quasi tuba exalta vocem tuam: Oratoribus apprimè instructis addit Jeremias 6. num. 9. Audite vocem tubæ, Angelis utique magistris Apostolicis, Data sunt illis septem tubæ: quibus animos & terreat, & non lenocinanter mulceant, Apoc. 8. n. 2.

Unde maxime disciplicet Deo modus prædicandi criticus, qui non est proficiuus ad utilitatem, ac salutem animarum, sed tantum ad sonum, & inde fecunditate verborum ad obscouritatem. Ait Deus per Isaiam cap. 8. n. 1. Summe tibi librum grandem, & scribe stylo hominis: Quid hoc loco Deus velit, optime docet D. Hieron. scribendum, scilicet dicendum stylo quo homines loqui solent, &c. locum adhuc ulterius premit Lyra, ut sciat concionator sapientibus, & insipientibus esse debitorem; & ita ait: stylo hominis.

Veritas, est mordicat, vincit.

Prælati intendat mediocritatem.

Prædicator pungeat, & non demulceat Auditores D. Cyprian.

Isai. 57. Jerem. 6. Apoc. 8. 6. Verus magister dicat liquidd, & non obscure. Isai. 8. D. Hier.

hominis, ita ut quilibet homo etiam parum literatus, legere possit, & intelligere. Qui sermonem comit accuratè: stylum obscurat; à quo morbo alienum Sacerdotem voluit Moyses, cum palliolo ad pectus appenso inscripsit Doctrinam, & veritatem: Exod. 28. n. 30. Hebraice habetur: illuminationes, & perfectiones. Ubi maxime notandum, doctrinam veri cum illuminationibus conjunctam esse, ne quis rerum sacrarum orator cura dictionis poliendæ tenebras effundat auditoribus. Philo lib. Quis hæres, ait: Quapropter Moyses summum Pontificem claritatem ornat, & veritate volens perspicuam, ac veracem esse boni viri orationem. Non querit Moyses in sacro morum magistro dicendi lenocitatem, ut placeat, sed ut liquido exponat, quidquid animo concipit ad salutem auditorum.

QUESTIO II.

Quare Christus D. suos Apostolos, non solum comparat Sali, sed etiam luci?

7. Illud maxime nota, in exordio hujus Evangelii loquitur Christus D. cum suis discipulis in plurali: Vos estis sal terra, vos estis lux mundi: & in fine loquitur in singulari; Qui autem fecerit, & docuerit: in quo meritum faciendi, operandi, ac docendi denotatur; at verò in Sale, & Luce innuitur splendor dignitatis, & si multi appetant splendorem dignitatis, unus, & rarus est ad meritum, ut ait Paulus 1. Cor. 9. n. 24. In stadio omnes quidem currunt, sed unus accipit præmium: Ad dignitates omnes currunt, sed illius unus est dignus. Aliter iusti ad dignitates morosi, hinc ad coronam tripliciter vocatur sponsa. Veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni coronaberis: Cantic. 4. n. 8. Tamen ad merita nullo vocante vadit: Vadam ad montem myrrha, & ad collem thuris. Cantic. 4. n. 6. Ubi merita mortificationis denotantur.

8. Ad quæstionem ait Christus in præsentis suis discipulis: Vos estis sal terra: vos estis lux mundi: non solum eos confert cum Sale, sed etiam cum Luce, quod latè explicavi citato cap. 11. q. 9. 10. 11. 12. 13. 14. Prius eos dicit Saulem, deinde Lucem. Vos estis sal terra, vos estis lux mundi: Nam eos dicit lucem propter doctrinæ verba, salem propter operationem; quia suis documentis, vita, ac opere præservant à corruptione, ac pravitate morum: loqui, & operari, maxime pertinet ad munus Doctoris Evangelici. Ait Regius Vates Psalm. 44. n. 1. Eructavit cor meum verbum bonum: qui eructat, plenum habet stomachum, & non inanem, prius ille habebat cor plenum iustitia, ac charitate: deinde verba ad alios docendos proferbat. D. Bernardus ait: Ut ostenderet, quod de plenitudine eructaret, non oscitaret de inanitate.

9. Secundò: per Saulem significatur vis, & efficacia ad dissipanda, ac destruenda vitia, ut jam in superiori quæstione notavi ex D. Hilario; ar qui etiam eadem efficacia, & virtus ad mala Sylveira in Evang. Tom. VI.

propulsanda adumbratur in luce, ut docerem Hilarius, dicens: Mundus extra recognitionem Dei postus, obscuris tenebatur ignorantie tenebris, cui per Apostolos scientia lumen invehitur. Cur ergo eadem vis malorum depulsa, matris duplici symbolo significatur? Si illa virtus demonstratur in Sale, ad quid ultra exprimitur in luce? Quia non per omnia vult, Dominus, ut sui discipuli sint similes Sali, sed aliquid etiam habeant à luce. Sal ita condit alia, ut ipse in condiendo pereat: sibi invehitur malus, ut aliis bonus sit. At lux ita sordidissima, ac turpissima loca illuminat, ut nullas ex tali illuminatione contrahat sordes, ac maculas; semper tamen conservatur pura. Tales exoptat Dominus discipulos suos; ut putrefacta vitia hominum curent, absque eo quod ex hoc aliquid sibi nocumentum, vel damnum contrahant, ut lux illuminat, participant discipuli à sale corruptioni mederi, accipiant à luce sine sui inquinamento aliorum sordes tractare, ac attingendo invlere: optimè aliorum malis providemus, dummodo ab illis simus alieni; & illis non coinquinemur.

Graviter reprehendit Samuel Saulem ob sacrificium indebite ad ipso peractum, & statim subdit Text. 2. Reg. 13. n. 25. Surrexit Samuel & ascendit de Galgalis in Gaba Benjamin. Cur tam cito discedit, & non ibi aliquantulum moratur, ne Regis conversatione, cohabitatione mensa pollueretur. Præstitit Propheta officium Doctoris in reprehensione exhibenda; fugit & evitavit, ne tam ab iniquo Rege aliquid exhaureret inquinamentum. Apposuit D. Gregorius Magn. ibi ait: Quid ergo significat, quod de Samuele dicitur, surrexit, & ascendit; nisi quod in perfectioribus viris aspicimus, qui sic nostra inquinamenta respiciunt ut ab eis nequaquam sordidantur.

Tertio: ad proximum dubium comparantur Apostoli cum sale, & luce, ut in exercendo officio Apostolico aliquid de utroque participent. Sal condit alia, ita tamen ut ipse condiendo pereat, & extinguatur; lux verò ita sordida, & immunda illuminat, ut ex illuminatione nullas contrahat sordes, nihilque de sui nobilitate perdat. Talis & sit minister Evangelicus, si occasio postulerit, vitam pro suis effundat: ita tamen absque diminutione splendoribus sui nominis, & famæ; vitam libenter pro suis in manibus inimicorum tradat, ita tamen illa per se non nobilitas nominis, ne aliqua obfuscatione obtenebretur.

Inter multas Christi ad patrem orationes, duæ sunt valde celebres. Una in horto, dum pro conversatione vitæ, & morte fugienda exorat, dicens: Pater mi, possibile est, transeat à me calix iste; verumtamen non sicut ego volo, sed sicut tu: Matth. 26. n. 49. Quæ oratio non fuit exaudita à Patre. Altera oratio edita fuit à Christo in cenaculo; cum ait: Nunc clarifica me tu pater apud remetipsum claritate, quam habui priusquam mundus esset apud te: Joan. 17. n. 5. Quæ verba sic apposuit explicat noster Divus Cyrillus Alexandrinus. Et ait: Nunc clarifica me tu pater, &c. Quoniam, & Pater homo factus, id solum esse hominibus videtur, nec cognitus sum coæternus tibi esse. Tu, id est, salem opinionem, atque fidem hominibus de me largiaris, qualem habereis

Hebraeus.

Philo.

Prædicatores intendat excedat exstirpare mala abstinamem.

Prædicator pungeat, & non demulceat Auditores D. Cyprian.

Isai. 57. Jerem. 6. Apoc. 8. 6. Verus magister dicat liquidd, & non obscure. Isai. 8. D. Hier.

Prædicator doceat prius opere, postea verbis.

Math. 26. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.

Joan. 17. D. Cyrillus.